

Gert Petersen (SF):

Jeg bliver desværre nødt til at anholde udenrigsministerens bemærkninger om, at det er meget muligt, at der er nogle, der laver udkast hist og her – sådan var det ordret. Det, det drejer sig om, er altså NATOs øverstkommanderende Saceur i Europa, general Rogers. Er han sådan en »nogen«, der laver noget hist og her? Det ville han blive meget ked af at høre, men han har måttet høre meget ondt fra dansk side, det erkender jeg. Men at nu også udenrigsministeren slutter sig til koret, vil komme som en overraskelse for ham – og at han er sådan en »nogen«, der laver noget hist og her. Nej, det er NATOs øverstkommanderende, som oplyser – og det gjorde han altså allerede den 18. februar – at han har lavet en skitse til en beredskabsplan, under hvilken våbnene kan bringes til Europa i en krise efter konsultationer, og han håbede og regnede med, at de europæiske stater ville godkende denne beredskabsplan. Altså studser man, når man så hører ministeren sige, at spørgsmålet om beredskabsplan ikke er kommet op i NATO-organerne.

Jeg er kommet i tanker om bagefter, at det er muligt, det er en anden ressource. Det kan være, det er forsvarsministerens – det er det formodentlig – men så må man anbefale udenrigsministeren og forsvarsministeren at tale lidt mere sammen, sådan at de oplysninger, der kommer heroppefra, er korrekte.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Ministeren får det fremstillet, som om det nærmest var af lutter velvilje, at han både beskæftiger sig med spørgsmålet om udstationering og med det bagvedliggende spørgsmål om produktion, men det er jo en velkendt sag for alle, der beskæftiger sig med spørgsmålet om disse nye binærvåben, at det alle dage har været Rogers' plan, at disse våben skal produceres, fremstilles og oplagres i USA med henblik på i en krisesituation at blive transporteret over til Europa. Jeg har læst, hvorledes man i de amerikanske kongresserapporter fra den amerikanske regerings side over for kongressen har belyst disse muligheder for at bruge binærvåbnene i en sådan situation, og derfor indbefatter forespørgslen naturligvis – det er ganske indly-

sende – selve spørgsmålet om netop produktionen af de våben, som alle ved er bestemt for Europa.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg må minde hr. Gert Petersen om, hvad jeg fortalte for et øjeblik siden, nemlig at disse beredskabsplaner er noget, man skal drøfte i NATO-sammenhæng, men som ikke beslutes, for der er jo tale om bilaterale aftaler. I den forbindelse kan jeg kun gentage, hvad jeg har sagt indtil flere gange, nemlig at der ikke er fremlagt nogen beredskabsplan til drøftelse i NATO, og dette, at general Rogers muligvis måtte have udarbejdet en skitse eller et udkast, er sagen uvedkommende, for hvis han har gjort det, så er det kun for sit eget amerikanske vedkommende i kraft af beredskabsplaners natur, så det kommer overhovedet ikke sagen ved.

Lasse Budtz (S):

Jeg vil gerne først takke forsvarsministeren for hans meget klare udtalelser om, at Danmark ikke kan støtte de amerikanske styrkemål for kemiske våben, og at Danmark selvfølgelig ikke selv ønsker dem. Disse velgørende klare standpunkter forventer vi selv sagt at forsvarsministeren gentager, når han mødes med sine kolleger, og at udenrigsministeren gør det samme.

Udviklingen af de kemiske våben er for socialdemokratiet et klassisk eksempel på, hvordan militære kræfter i samarbejde med højrekræfter i nogle lande prøver at fremkalde en udvikling, som man kan konstatere en næsten universel modstand imod. Faktisk er der i den amerikanske kongres et flertal imod de kemiske våben, som den amerikanske regering støttet af militæret nu vil producere.

Argumenterne for de kemiske våben er, at de gamle er forældede og derfor må erstattes, for at troværdigheden kan bevares. Endvidere, at hvis man ikke selv har kemiske våben, må man besvare et fjendtligt angreb med kemiske våben med atomvåben, og yderligere, at man vil stå stærkere i forhandlingerne, hvis man selv starter en ny produktion.

Det sidste er ikke mindst et ejendommeligt argument, al den stund der netop på de kemiske våbens område ifølge den amerikanske regering selv er rimelig grund til optimisme i